

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 375/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2009 predbežne prerokoval návrh Ing. F. M., K., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/07/09-K z 24. júna 2009 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. F. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 15. októbra 2009 doručený návrh Ing. F. M. (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. VP/07/09-K z 24. júna 2009, ktorým mu mala byť podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“ alebo „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) uložená pokuta vo výške 723,03 € pre porušenie povinnosti podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona.

K návrhu však nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a návrh neobsahoval ani ďalšie náležitosti v zmysle ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto upozornil navrhovateľa výzvou z 29. októbra 2009 (doručenou mu podľa doručky 6. novembra 2009) na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. a podľa § 20 ods. 1 a 2, § 25 a § 73 ods. 1 a § 73b zákona o ústavnom súde, ako aj na skutočnosť, že jeho návrh tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 5 dní od doručenia výzvy nedostatky svojho návrhu odstránil, najmä predložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom v danej veci a svoj návrh náležite doplnil a odôvodnil.

Na výzvu ústavného súdu navrhovateľ však reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 16. novembra 2009, v ktorom uviedol takmer tie isté dôvody, ako to bolo v jeho prvom podaní doručenom ústavnému súdu 15. októbra 2009. Súčasťou tohto podania bola príloha č. 2 označená ako „*Splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa pred ústavným súdom*“, v ktorej uviedol:

„Vzhľadom k tomu, že predpokladám, že Ústavný súd spravodlivo zväži všetky okolnosti tohto nedorozumenia (pretože v tom nebol zámer) nesplnomocňujem na zastupovanie pred ústavným súdom žiadneho advokáta, budem akceptovať akýkoľvek záver a týmto sa vzdávam odvolania.“

II.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.: dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na Ústavný súd Slovenskej republiky... do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. ... Ústavný súd Slovenskej republiky

rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona...

Vymedzenie procesných podmienok konania pred ústavným súdom podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. vrátane náležitostí kvalifikovaného návrhu na začatie tohto konania je bližšie ustanovené predovšetkým v § 20, § 25, § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde sa konanie začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd preskúmal návrh navrhovateľa a zistil, že ani po jeho doplnení podaním doručeným 16. novembra 2009 nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie

konania pred ústavným súdom, ktoré sú ustanovené najmä v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, resp. podľa § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde tiež neobsahuje riadne odôvodnenie tej skutočnosti, že konanie navrhovateľa ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, resp. že svoje povinnosti uložené týmto ústavným zákonom neporušil. Navrhovateľ aj napriek poučeniu a výzve ústavného súdu z 29. októbra 2009 nedoplnil svoj návrh v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jeho predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami ústavného súdu, čo znemožňuje prijatie návrhu na ďalšie konanie.

Ústavný súd konštatuje, že navrhovateľ dosiaľ nepredložil splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom, a keďže od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť, z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o odmietnutí návrhu navrhovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia (obdobne napr. I. ÚS 167/06, III. ÚS 167/06 a III. ÚS 76/07).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2009